

Nedělní domácí bohoslužby – 19. 4. 2020, Vanovice:

1. píseň: 429 – Ve tvém jménu

Pozdrav: Ve jménu Boha Otce i Syna i Ducha svatého. Milost našeho Pána Ježíše Krista, láska Boží a přítomnost Ducha svatého se všemi vámi. Milí bratři, milé sestry, přátelé v Kristu, zdraví vás na vaše dnešní domácí bohoslužby.

Introit: Žalm 116, 1-2

Hospodina miluji; on slyší můj hlas, moje prosby, sklonil ke mně ucho. Po všechny své dny chci k němu volat.

Modlitba:

Pane náš, chválíme Tě za to, že jsi svým vzkříšením otevřel starozákonní zaslíbení i pro nás. Poznáváme v Tobě dobrého Pastýře. Z veliké lásky, sám od sebe, jsi za svoje ovce položil život. Oslovuješ nás každého jménem a působíš, že slyšíme Tvůj hlas.

Všechny nás, všechny Tvé ovce, chceš shromáždit do jednoho stáda.

Oslavujeme Tě a spolu se všemi nebeskými zástupy voláme: Sláva na výsostech Bohu a na zemi pokoj, v lidech zalíbení.

Pokorně však vyznáváme, že se nám snadno ztrácí světlo Tvého vzkříšení. Tebe, svého Pastýře, před sebou nevidíme, nedokážeme za Tebou jít, nevěříme, že máš moc se nás zastat, slyšíme mnoho hlasů a Tvůj ne, jsme rozděleni do množství ovčinců.

Prosíme, odpusť náš hřích, vysvobod' nás ze zajetí vin, rozptyl každou tmu.

Pomáhej nám rozeznat tvé oslovení a následovat tě. A jedno bude stádo a jeden Pastýř.

Amen

1. čtení: Izajáš 40, 26-31

„K výšině zvedněte zraky a hleďte: Kdo stvořil toto všechno? “ Ten, který v plném počtu vyvádí zástupy hvězd a všechny volá jménem; má obrovskou sílu a úžasnou moc, nechybí mu ani jedna. Proč říkáš, Jákoobe, proč, Izraeli, mluvíš takto: „Má cesta je Hospodinu skryta, můj Bůh přehlídí mé právo?“ Cožpak nevíš? Cožpak jsi neslyšel? Hospodin, Bůh věčný, stvořitel končin země, není zemdený, není znavený, jeho rozumnost vystihnout nelze. On dává zemdenému sílu a dostatek odvahy bezmocnému. Mladíci jsou zemdení a unavení, jinoši se potácejí, klopýtají. Ale ti, kdo skládají naději v Hospodina, nabývají nové síly; vznášejí se jak orlové, běží bez únavy, jdou bez umdlení.

2. píseň: 355 Kristus má v rukou celý svět

Kázání: Jan 20, 19-31

Téhož dne večer – prvního dne po sobotě – když byli učedníci ze strachu před Židy shromážděni za zavřenými dveřmi, přišel Ježíš, postavil se uprostřed nich a řekl: „Pokoj vám.“ Když to řekl, ukázal jim ruce a bok. Učedníci se zaradovali, když spatřili Pána. Ježíš jim znovu řekl: „Pokoj vám. Jako mne poslal Otec, tak já posílám vás.“ Po těch slovech na ně dechl a řekl jim: „Přijměte Ducha svatého. Komu odpustíte hříchy, tomu jsou odpuštěny,

komu je neodpustíte, tomu odpuštěny nejsou.“ Tomáš, jinak Didymos, jeden z dvanácti učedníků, nebyl s nimi, když Ježíš přišel. Ostatní učedníci mu řekli: „Viděli jsme Pána.“ Odpověděl jim: „Dokud nevidím na jeho ruku stopy po hřebecích a dokud nevložím do nich svůj prst a svou ruku do rány v jeho boku, neuvěřím.“ Osmého dne potom byli učedníci opět uvnitř a Tomáš s nimi. Ač byly dveře zavřeny, Ježíš přišel, postavil se doprostřed a řekl: „Pokoj vám.“ Potom řekl Tomášovi: „Polož svůj prst sem, pohleď na mé ruce a vlož svou ruku do rány v mém boku. Nepochybuji a věř!“ Tomáš mu odpověděl: „Můj Pán a můj Bůh.“ Ježíš mu řekl: „Že jsi mě viděl, věříš. Blahoslavení, kteří neviděli, a uvěřili.“ Ještě mnoho jiných znamenání učinil Ježíš před očima učedníků, a ta nejsou zapsána v této knize. Tato však zapsána jsou, abyste věřili, že Ježíš je Kristus, Syn Boží, a abyste věřice měli život v jeho jménu.

O Velikonocích se stalo něco zvláštního, mimořádného. Ježíš zemřel a byl vzkříšen. Tahle zpráva mění naše životy, mění svět kolem nás. Smíme vědět, že Ježíš zvítězil nejen nad smrtí, ale i nad strachem, bolestí, lidskou lhostejností. Nic z toho nás nemusí spoutávat ani zotročovat, stačí věřit, že Ježíš opravdu zvítězil. Jenže v tom je ten problém, v naší víře.

Tomáš byl jedním z dvanácti, stejně jako Petr, stejně jako Jidáš. Do dějin se zapsal jako nevěřící, proslavil se svou slabou vírou. Není to nic moc, nejspíš by mu bylo milejší být „Skálou“, ale na druhou stranu je to lepší než být „Ten, který zradil“ nebo zůstat úplně bezejmenným.

Tomáš měl přízvisko Dydimos to znamená dvojče nebo dvojník, jinak toho o něm nic moc nevíme. V Janově evangeliu ho potkáváme na třech místech a vlastně každá ta situace vzbudí rozpaky, když ne přímo pobouření. Tomáš nebyl žádný snilek. Byl to realista, uměl přemýšlet a spoléhal hlavně na to, o čem se mohl přesvědčit svými smysly.

První situace, v které se s Tomášem setkáváme, nastává po smrti Lazara z Betanie. Pán Ježíš oznámil svým učedníkům, že Lazar, kterého miloval, zemřel. Rozhodl se, že tam všichni půjdou a že navštíví Marii a Martu, sestry zemřelého Lazara. Na to Tomáš reagoval slovy: „**Pojďme i my, ať zemřeme spolu s ním.**“¹ Vlastně říká, že nic nemá smysl ani význam, že je lepší zemřít hned než čekat na něco dalšího. Tomáš se vzdává, ale Ježíš to s ním nevzdává. Nemá mu za zlé jeho poráženecké řeči, ví, že i takové řeči k lidství někdy patří.

Další Tomášovo vystoupení je dost podobné. Odehraje se chvíli před Velikonocemi. Ježíš říká svým učedníkům: „**Vaše srdce ať se nechvěje úzkostí! Věřte v Boha, věřte i ve mne. V domě mého Otce je mnoho příbytků; kdyby tomu tak nebylo, řekl bych vám to. Jdu, abych vám připravil místo. A odejdu-li, abych vám připravil místo, opět přijdu a vezmu vás k sobě, abyste i vy byli, kde jsem já. A cestu, kam jdu, znáte.**“ A Tomáš mu na to odpoví: „**Pane, nevíme, kam jdeš, jak bychom mohli znát cestu?**“² Za tato slova by si Tomáš zasloužil spíš přízvisko nechápavý než nevěřící. Tři roky Ježíše provázel, naslouchal jeho slovům a přitom ničemu neporozuměl.

Poslední scéna, ve které Tomáš vystupuje, je popsána v dnešním druhém čtení. Ježíš se zjevuje učedníkům hned na velikonoční neděli večer, dává jim úkol, vysílá je do světa, dává jim moc opouštět hříchy. Tomáš u toho není. Když mu to učedníci jeho přátelé vypráví, zdá

---

¹ Jan 11,16

² Jan 14, 1-5

se mu to jako nesmysl. Co si nemůžu ověřit smysly, co nemohu vidět nebo si na to sáhnout, tomu neuvěřím.

Pán Ježíš přišel znovu mezi své učedníky. Přišel zavřenými dveřmi, dovolil Tomášovi, aby se dotkl jeho ran. To už Tomáš nepotřeboval. Stačilo mu vidět, sáhnout si nechtěl. Vyznal, že Ježíš je jeho Pán, jeho Bůh.

Jenže co my s tím? Nám přece patří Ježíšovo blahoslavenství: „**Blahoslavení, kteří neviděli, a uvěřili**“. To ano, ale taky je v každém z nás trocha nevěřícího Tomáše. Ne vždy je naše víra silná, pevná, hory přenášejí. Pochybujeme, chtěli bychom mít jistotu Boží blízkosti, nějaký aspoň drobný důkaz. Své pochybnosti si smíme přiznat, protože Bůh je tu pro všechny i pro nevěřící Tomáše, i oni smí vyznat: Můj Pán, Můj Bůh.

Amen

3. píseň: 200 V tvé síle, pane Bože můj

Přímluvná modlitba, modlitba Páně:

Bože, my jsme tvého Syna Ježíše Krista neviděli na vlastní oči, naše ruce se nedotýkaly jeho ran. Přesto se odvažujeme v něho věřit.

Prosíme tě: Vyzbroj nás svou silou a sešli nám svého Ducha, který nás uvede do plné pravdy. Ty jsi náš Bůh, požehnaný navěky.

Pane Ježíši Kriste, ty ses po své smrti ukázal svým učedníkům jako živý. Od strachu a úzkosti jsi je dovedl k víře.

Prosíme tě: Ujisti i nás svou přítomností. Dej, abychom uvěřili i my, kdo jsme neviděli. Tobě buď sláva navěky.

Všemohoucí Bože, svou milostí jsi nás očistil ve svátosti křtu.

Prosíme tě: Pomoz nám, abychom v tomto novém životě následovali našeho vzkříšeného Pána Ježíše Krista, který s tebou a Duchem svatým žije a vládne od věků navěky.

Prosíme tě: Buď nám nablízku v této těžké době, buď se všemi, kdo tě potřebují.

Společně voláme: **Otče náš.... Amen**

Poslání: 1. Petrův 1, 3-9

Veleben buď Bůh a Otec Pána našeho Ježíše Krista, neboť nám ze svého velikého milosrdenství dal vzkříšením Ježíše Krista nově se narodit k živé naději. Dědictví nehynoucí, neposkvrněné a nevadnoucí je připraveno pro vás v nebesích a Boží moc vás skrze víru střeží ke spasení, které bude odhaleno v posledním čase. Z toho se radujte, i když snad máte ještě nakrátko projít zármutkem rozmanitých zkoušek, aby se pravost vaší víry, mnohem drahocennější než pomíjející zlato, jež přece též bývá zkoušeno ohněm, prokázala k vaší chvále, slávě a cti v den, kdy se zjeví Ježíš Kristus. Ač jste ho neviděli, milujete ho; ač ho ani nyní nevidíte, přec v něho věříte a jásáte nevýslovnou, vznešenou radostí, a tak docházíte cíle víry, spasení duší.

Požehnání: Sám Pán pokoje ať vám uděluje pokoj vždycky a ve všem. Pán se všemi vámi.
Amen

4. Píseň: 473 Vezmi Pane život můj

Důležité internetové odkazy:

Ve chvíli, kdy nemůžeme do kostela, si můžete vybrat některou z on-line bohoslužeb
<http://bit.ly/e-bohosluzby>

Každý den najdete novou úvahu zde
<https://soundcloud.com/user-41012488>

Materiál k pobožnostem zde
<https://www.e-cirkev.cz/clanek/6621-Cirkev-doma/index.htm>

Web diakonie ČCE k současné situaci
<https://jsmesvami.diakonie.cz/>

V době pandemie koronaviru přišel náš sbor téměř o všechny příjmy, protože neprobíhají pravidelné sbírky. Co bohužel zůstalo, je většina nákladů. Podobné je to i s celocírkevními sbírkami. V čase velikonoce pravidelně vybíráme sbírku na Hlavní dar lásky a následně dary pro Jeronýmovu jednotu. Věříme, že stávající situaci můžeme společně zvládnout. Prosím Vás o to, abyste peníze, kterými chcete přispět, posílali na sborový účet,

číslo účtu je 164510322/0300.

Do zprávy pro příjemce, prosím, vyplňte od koho a na jaký účel dar je, zda na potřeby sboru („sbor“), Hlavní dar lásky („HDL“), Jeronýmova jednoty („JJ“).

Další možností jak přispívat je zanést peníze přímo na faru, předat farářce nebo vhodit v označené obálce do schránky. Obdobně můžete učinit prostřednictvím starších či Vám známých kontaktních osob nebo nás jakkoliv o svém záměru informovat.

Sbírky jsou časově ohraničené časem, na „HDL“ můžete přispívat do 30. 4. 2020, na „JJ“ můžete přispívat do 31. 5. 2020.

Za vaše dary upřímně děkujeme.

Pokud byste stáli o návštěvu nebo domácí bohoslužbu, obraťte se na svou farářku.